

Pressi- ja teabeosakond

Euroopa Liidu Üldkohus
PRESSITEADE nr 7/22
Luxembourg, 19. jaanuar 2022

Kohtuotsus (kohtuasi T-610/19)
Deutsche Telekom vs. komisjon

Üldkohus mõistis Deutsche Telekomit kasuks välja ligikaudu 1,8 miljoni euro suuruse hüvitise kahju eest, mis talle tekkis seetõttu, et Euroopa Komisjon keeldus talle maksmast viivitusintressi trahvisummalt, mille ta alusetult tasus konkurentsireeglite rikkumise kontekstis

Euroopa Komisjon määras 15. oktoobri 2014. aasta otsusega¹ äriühingule Deutsche Telekom AG 31 070 000 euro suuruse trahvi lairibaühenduse teenuste Slovakkia turul turgu valitseva seisundi kuritarvitamise eest vastuolus ELTL artikli 102 ja EMP lepingu artikliga 54.

Deutsche Telekom esitas selle otsuse peale tühistamishagi, kuid tasus samas trahvi 16. jaanuaril 2015. Üldkohus rahuldab oma 13. detsembri 2018. aasta otsusega² Deutsche Telekomit hagi osaliselt ja oma täielikku pädevust teostades vähendas trahvi suurus 12 039 019 euro võrra. Komisjon tagastas 19. veebruaril 2019 selle summa Deutsche Telekomile.

Seevastu keeldus komisjon 28. juuni 2019. aasta kirjas (edaspidi „vaidlustatud otsus“) Deutsche Telekomile maksmast viivitusintressi ajavahemiku eest alates trahvi tasumise kuupäevast kuni alusetuks tunnistatud trahviosa tagastamise kuupäevani (edaspidi „asjaomane ajavahemik“).

Deutsche Telekom esitas seega Üldkohtule hagi, milles palus vaidlustatud otsuse tühistada ja mõista komisjonilt välja hüvitis tulu eest, mis tal jäi saamata seetõttu, et tal ei olnud asjaomases ajavahemikus võimalik kasutada alusetult tasutud trahviosa põhisummat, või teise võimalusena hüvitada kahju, mis tekkis talle seetõttu, et komisjon keeldus sellelt summalt viivitusintressi maksmast.

Üldkohtu seitsmes koda laiendatud koosseisus rahuldab oma otsusega Deutsche Telekomit tühistamis- ja kahju hüvitamise hagi osaliselt. Sellega seoses selgitas ta komisjoni kohustust maksta viivitusintressi trahvisumma osalt, mis liidu kohtu otsuse tõttu tuleb puudutatud ettevõtjale tagastada.

Üldkohtu hinnang

Esimesena jättis Üldkohus rahuldamata Deutsche Telekomit nõude hüvitada liidu lepinguvälise vastutuse alusel tema väidetav saamata jäänud tulu, mille põhjustas see, et asjaomases ajavahemikus ei olnud tal võimalik kasutada alusetult tasutud trahviosa, ja mis vastas tema kasutatud kapitali aastasele tootlusele või kapitali kaalutud keskmisele hinnale.

Sellega seoses tuletas Üldkohus meelde, et liidu lepinguvälise vastutuse tekkimise eeldus on see, et samal ajal on täidetud teatavad tingimused: isikutele õigusi andva õigusnormi piisavalt selge rikkumine, kahju tegelik tekkimine ning põhjuslik seos akti rikkumise ja tekkinud kahju vahel, ning nende tingimuste täidetust peab tõendama hageja.

¹ Otsus C(2014) 7465 (final) ELTL artiklis 102 ja EMP lepingu artiklis 54 sätestatud menetluse kohta (juhtum AT.39523 – Slovak Telekom), mida parandati tema 16. detsembri 2014. aasta otsusega C(2014) 10119 (final) ja 17. aprilli 2015. aasta otsusega C(2015) 2484 (final).

² 13. detsembri 2018. aasta kohtuotsus Deutsche Telekom vs. komisjon, [T-827/14](#) (vt ka pressiteade [nr 196/18](#)).

Ent kõnealuses asjas ei esitanud Deutsche Telekom otsustavaid tõendeid viidatud kahju tegelikkuse ja kindluse kohta. Täpsemalt ei tõendanud Deutsche Telekom ei seda, et ta oleks alusetult tasutud trahvisumma tingimata oma tegevusse investeerinud, ega ka seda, et asjaolu, et ta jäeti ilma võimalusest seda summat kasutada, pani ta spetsiifilistest ja konkreetsetest projektidest loobuma. Sellega seoses ei tõendanud Deutsche Telekom ka, et tal ei olnud mõne investeerimisvõimaluse kasutamiseks vajalikke rahalisi vahendeid.

Teisena kaalus Üldkohus kahju hüvitamise nõuet, mille Deutsche Telekom teise võimalusena esitas seetõttu, et rikuti ELTL artiklit 266, mille esimeses lõikes on ette nähtud, et institutsioonid, kelle õigusakt on liidu kohtu otsusega tühistatud, on kohustatud võtma kõik selle kohtuotsuse täitmiseks vajalikud meetmed.

Üldkohus märkis esiteks, et kehtestades institutsioonidele kohustuse võtta liidu kohtu otsuste täitmiseks kõik meetmed, on ELTL artikli 266 esimese lõiguga antud õigusi eraõiguslikele isikutele, kelle nõue on selles kohtus rahuldatud. Teiseks tuletas Üldkohus meelde, et viivitusintress on lahutamatu koostisosa endise olukorra taastamise kohustuses, mis selle sätte kohaselt institutsioonidel lasub. Ettevõtjale konkurentsinnormide rikkumise eest määratud trahvi tühistamise ja vähendamise korral tuleneb sellest sättest seega **komisjoni kohustus tagastada alusetult tasutud trahvisumma koos viivitusintressiga**.

Üldkohus täpsustas, et arvestades esiteks, et kohaldatavates finantsõigusnormides³ on ette nähtud tagastusnõue äriühingule, kes ajutiselt tasus trahvi, mis hiljem tühistati ja mille suurust vähendati, ning teiseks, et trahvisumma tühistamine ja vähendamine liidu kohtu poolt on tagasiulatuva jõuga, **oli Deutsche Telekom nõue olemas ja selle maksimaalne suurus oli kindel trahvi ajutise tasumise kuupäeval**. Komisjon oli seega ELTL artikli 266 esimese lõigu alusel kohustatud maksma viivitusintressi trahvisumma sellelt osalt, mille Üldkohus luges alusetuks, kogu asjaomase ajavahemiku ulatuses. Selle kohustuse eesmärk on hüvitada kindlas summas see, et objektiivse viivituse tõttu ei ole võimalik summat kasutada, ja motiveerida komisjoni olema eriti tähelepanelik sellise otsuse vastuvõtmisel, mille tagajärjel tuleb trahv tasuda.

Üldkohus lisas, et vastupidi komisjoni väidetule ei lähe viivitusintressi maksmise kohustus vastuollu trahvide hoiatava funktsiooniga konkurentsiasjades, kuna liidu kohus võtab hoiatavat funktsiooni tingimata arvesse, kui ta oma täielikku pädevust teostades trahvisummat tagasiulatuvalt vähendab. Lisaks tuleb trahvide hoiatavat funktsiooni ühitada Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47 tunnustatud tõhusa kohtuliku kaitse põhimõttega, mille järgimine tagatakse ELTL artiklis 263 ette nähtud seaduslikkuse kontrolli abil, mida täiendab täielik pädevus trahvi suuruse kindlaksmääramisel.

Üldkohus lükkas tagasi ka komisjoni ülejäänud argumendid.

Esiteks, **isegi kui hageja tasutud trahvisummalt ei kogunenud intressi sel ajal, kui see oli komisjoni valduses, oli viimane kohustatud tulenevalt Üldkohtu 13. detsembri 2018. aasta otsusest tagastama hagejale alusetuks tunnistatud trahviosa koos viivitusintressiga**, ilma et delegeeritud määruse nr 1268/2012 artikkel 90, mis käsitleb trahvide sissenõudmist, seda takistaks. Lisaks tuleneb viivitusintressi maksmise kohustus otseselt ELTL artikli 266 esimesest lõigust ja **komisjonil ei ole pädevust üksikotsusega kehtestada tingimusi, mille alusel ta maksab viivitusintressi**, kui trahvi määramise otsus tühistatakse ja trahvi suurust vähendatakse.

Teiseks kuulus kõnealuses asjas tasumisele viivitusintress, mitte tasandusintress. Deutsche Telekom põhinõue oli nimelt tagastusnõue, mis oli seotud ajutiselt makstud trahviga. See nõue oli olemas ja selle maksimaalne suurus oli kindel või tasumise kuupäeval tuvastatud objektiivsete asjaolude põhjal vähemalt kindlaksmääratav.

³ Komisjoni 29. oktoobri 2012. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1268/2012, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju (ELT 2012, L 362, lk 1), ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT 2012, L 298, lk 1).

Arvestades asjaolu, et komisjon oli kohustatud Deutsche Telekomile tagastama alusetult tasutud trahviosa koos viivitusintressiga ja et **tal ei olnud selles suhtes mingit kaalutlusruumi**, järeldas Üldkohus, et **Deutsche Telekomile intressi maksmisest keeldumine kujutas endast ELTL artikli 266 esimese lõigu selget rikkumist, mis tekitas liidu lepinguvälise vastutuse**. Arvestades otsest seost tuvastatud rikkumise ja kahju vahel, mis seisnes selles, et asjaomases ajavahemikus ei saanud Deutsche Telekom viivitusintressi alusetult tasutud trahviosalt, **mõistis Üldkohus Deutsche Telekomile välja 1 750 522,38 euro suuruse hüvitise**, mille arvutamisel kohaldati analoogia alusel delegeeritud määruse nr 1268/2012 artikli 83 lõike 2 punktis b ette nähtud määra ehk määra, mida Euroopa Keskpank kohaldas oma peamiste refinantseerimistehingute suhtes jaanuaris 2015, s.o 0,05%, mida on suurendatud kolme ja poole protsendipunkti võrra.

MÄRKUS: Üldkohtu lahendi peale võib kahe kuu ja kümne päeva jooksul selle teatavakstegemisest esitada üksnes õigusküsimustes apellatsioonkaebuse Euroopa Kohtule.

MÄRKUS: Tühistamishagiga taotletakse liidu õigusega vastuolus olevate liidu institutsioonide õigusaktide tühistamist. Teatud tingimustel võivad liikmesriigid, Euroopa institutsioonid ja eraõiguslikud isikud esitada Euroopa Kohtule või Üldkohtule tühistamishagi. Kui hagi on põhjendatud, tühistatakse õigusakt. Asjassepuutuv institutsioon peab täitma õiguslõnga, mis õigusakti tühistamisega võib tekkida.

Ajakirjandusele mõeldud mitteametlik dokument, mis ei ole Üldkohtule siduv.

Otsuse [terviktekst](#) on CURIA veebileheküljel alates selle kuulutamise päevast.

Täiendavat teavet annab Gitte Stadler, ☎ (+352) 4303 3127